

§ 18.

I lov nr. 219 af 1. maj 1923 foretages følgende ændringer:

Stk. 1. I § 1, stk. 1, 6. linie, erstattes ordet „samt“ med: „rémoncemasser og tilsvarende fyld- og smøremasser samt kransekagemasse, makronbagemasse og makronpulver og iøvrigt“.

Stk. 2. I § 1 tilføjes som nyt stk. 2:

„Finansministeren bemyndiges til at inddrage erstatningsvarer for afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer under afgiften. På begæring af toldbestyrelsen påhviler det det i § 30 omhandlede udvalg at afgive en udtalelse om, hvorvidt en vare kan betragtes som en erstatningsvare for afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer.“

Stk. 3. I § 1, sidste stykke, affattes 1. punktum således: „Ved afgiftens beregning bortkastes brøkdele af øre.“

Stk. 4. I § 2, stk. 1, 1. linie, tilføjes efter ordet „(prislisterpris)“: „afgiften medregnet“.

Stk. 5. I § 2, stk. 1, 2. punktum, ændres ordene „almindelig udstyrelse“ til: „udstyrelse“.

Stk. 6. I § 2, stk. 2, 1. og 9. linie, tilføjes efter ordet „værdi“: „bortset fra afgiften“.

Stk. 7. I § 2, stk. 2, 1. punktum, tilføjes efter ordet „20 pct.“: „— dog ikke udover den i henhold til prisloven tilladte højeste avance —“.

Stk. 8. I § 3, stk. 2, indsættes efter sidste punktum:

„Såfremt en anmeldt virksomhed har mere end to udsalg, skal alle afgiftspligtige varer, der forhandles i virksomhedens udsalg, afgiftsberigtiges af den anmeldte virksomhed, hvortil de er knyttet.“

Stk. 9. Til § 4 tilføjes som nyt stykke: „Melleghandlere er forpligtede til at opføre de afgiftspligtige varer i deres prislister under samme betegnelser og til mindst de samme priser, hvormed varerne er opført i de pågældende fremstillings- eller indførselsvirksomheders prislister. Melleghandlerne er forpligtede til at opføre egne, for dem fremstillede afgiftspligtige varer i deres prislister til priser, der mindst er lig varernes indkøbspris med tillæg af 20 pct. — dog ikke udover den i henhold til prisloven tilladte højeste avance — samt afgiften.“

Stk. 10. I § 5 udgår stk. 3, og som nyt stykke efter sidste stykke tilføjes følgende:

„Fakturaens ene eksemplar indsendes sammen med virksomhedens regnskab til toldvæsenet som bevis for afgiftens berigtigelse; det andet tilstilles køberen samtidig med varerne.“

Stk. 11. I § 6, stk. 2, udgår sidste punktum, og i stedet indsættes følgende:

„Den pågældende er forpligtet til, såfremt en afgiftspligtig vare leveres uden stempelt faktura, at forlange en sådan tilsendt. Den pågældende er desuden forpligtet til at forvise sig om fakturaens rigtighed. Fakturaer over afgiftspligtige varer skal opbevares i det pågældende detailudsalg, indtil varerne er afsat. For restauratører, gæstgivere o. lign. bortfalder forpligtelsen til at kræve tilsendt faktura, når indkøbet er sket i en almindelig detailhandlers butik.“

Stk. 12. Til § 7 tilføjes som nyt stykke:

„I tilfælde, hvor varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne indenfor et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering), tillægges der den virksomhed, der har afsat varerne til videre forhandling i detailsalg og har afgiftsberigtiget dem, den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til lovgivningen tilkommer statskassen.“

Stk. 13. I § 18 udgår stk. 2.